

สมบัติล้ำค่าของประจักษ์พยาน

โดย ลีโอนาร์โด รอดริเกซ
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“และบัดนี้ข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเอง... เพราะพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงแสดงเรื่องเหล่านี้ให้ประจักษ์แก่ข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์”
(แอลมา 5:46)

ซาบรินามองขณะคุณแม่เดินไปที่ประตูกับเพื่อนบ้าน “ขอบคุณสำหรับหนังสือเล่มนี้นะครับ” ผู้เป็นพ่อบอก เขาถือพระคัมภีร์มอรมอนเล่มหนึ่ง “คุณแม่คะ ทำไมคุณแม่พูดเรื่องศาสนาจักรกับทุกคนละคะ” ซาบรินากลามหลังจากนั้นขณะทั้งสองช่วยกันเช็ดจาน

“นั่นเพราะประจักษ์พยานของคุณแม่เกี่ยวกับศาสนจักรเป็นเหมือนสมบัติล้ำค่า” คุณแม่บอก “ประจักษ์พยานทำให้แม่มีความสุข และแม่อยากแบ่งปันกับคนอื่น ๆ เพื่อให้พวกเขามีความสุขด้วย!”

ซาบรินานึกภาพ
สร้อยคอระยิบ

สมบัติล้ำค่าแบบ
ใตงอกเงยเมื่อ
คุณแบ่งปัน

ระยิบของคุณแม่ในกล่องอัญมณี “เหมือนสมบัติล้ำค่านี้หมายความว่าอย่างไรคะ”

“ประจักษ์พยานมีค่ามาก” คุณแม่บอก “เป็นของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์ที่ช่วยให้เรารู้ว่าอะไรจริง”

“คุณแม่ได้มาอย่างไรคะ”

ซาบรินาอยากรู้

คุณแม่ยื่นจานสะอาดแวววาวให้ซาบรินาเช็ด “แม่ได้มาที่ละน้อยๆ จะเมื่อแม่สวดอธิษฐานหรืออ่านพระคัมภีร์ แม่รู้สึกสงบและอบอุ่นใจ เหมือนแม่กำลังเพิ่มสมบัติล้ำค่าให้ประจักษ์พยานของแม่”

ซาบรินาพยักหน้าช้าๆ เธอจะมีสมบัติล้ำค่าของประจักษ์พยานได้ไหม

ในวันอาทิตย์ ครุปลมวัยของซาบรินาเล่าเรื่องพระเยซูคริสต์ ซาบรินาตั้งใจฟัง ซิสเตอร์โลเปซบอกว่าพระเยซูทรงเชื่อเชียวเด็กเล็กๆ ให้มาหาพระองค์ พระองค์ทรงอวยพรและสอนพวกเขา เมื่อซาบรินานึกถึงพระเยซู เธอเริ่มรู้สึกอบอุ่นในใจ

ซาบรินาริပ်ไปหาแม่หลังเลิกปลมวัย “คุณแม่ทายสิคะว่าอะไร” เธอเล่าให้คุณแม่ฟังเกี่ยวกับความรู้สึกอบอุ่น

“ดีจัง” คุณแม่พูด “ความรู้สึกนั้นคือเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสใจเราและทำให้เรารู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง”

ซาบรินายิ้มให้คุณแม่ “เกิดขึ้นแบบนั้นเลยคะ! ทำให้หนูมีความสุขในใจ” พระวิญญาณบริสุทธิ์เจียบบอกจนซาบรินารู้ว่าเธอคงไม่ทันสังเกตพระองค์ถ้าเธอไม่มีความคารวะ

คุณแม่กอดเธอแน่น “ตอนนี้ลูกกำลังได้รับสมบัติล้ำค่าของประจักษ์พยานของตัวเอง” ซาบรินากอดคุณแม่ เธอต้องการแบ่งสมบัติล้ำค่านี้ให้ทุกคน—เหมือนที่คุณแม่ทำ! แต่เธอจะทำได้อย่างไร คึ้นนั้นซาบรินาพบบัตรเผยแผ่ที่มีรูปพระเยซูอยู่ด้านหน้า เธอสอดไว้ในเป้

วันรุ่งขึ้นเมื่อถึงเวลาพัก ซาบรินานึกถึงบัตรใบนั้น เธอตั้งออก

จากกระเป๋าและไปหาเพื่อนชื่อคาร์ลา “คาร์ลา นี่ให้เธอ” ซาบรินาบอก คาร์ลาถือบัตรใบนั้นแน่น “ขอบใจจ้ะ! ฉันชอบรูปพระเยซู” ซาบรินาให้คาร์ลาดูชื่อเว็บไซต์หลังบัตร “เธอสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูได้ที่นั่น”

“ศาสนจักรอะไรเธอ” คาร์ลากลาม “ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ซาบรินาตอบ “การไปโบสถ์และเรียนเรื่องพระเยซูทำให้ฉันมีความสุข”

คาร์ลาเก็บบัตรใส่กระเป๋า “ฉันจะเอาบัตรใบนี้ไปให้แม่ดู” สองสามสัปดาห์ต่อมา คาร์ลา

วิ่งมาหาซาบรินาก่อนเรียน “ฉันมีบางอย่างจะบอกเธอ!” เธอกล่าว เธอมีรอยยิ้มกว้างบนใบหน้า

ซาบรินาตื่นตื่น เธอจะบอกอะไร คาร์ลายิ้ม “ครอบครัวของฉันไปโบสถ์ของเธอมาแล้ว! และเหมือนที่เธอบอก—ฉันรู้สึกมีความสุขที่นั่น”

“ฉันรู้ว่าเธอคงรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์!” ซาบรินาบอก “และฉันคิดว่าเราจะรับบัพติศมาเร็วๆ นี้!”

ซาบรินากระโดดกอดคาร์ลา ตอนนั้นพวกเธอมีสมบัติล้ำค่าของประจักษ์พยานเหมือนกันแล้ว! ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในอามาโซนัส บราซิล

“บัดนี้ถึงเวลาแล้ว และวันนี้คือวันที่เราจะเรียนรู้... ด้วยตนเองว่าพระกิตติคุณนั้นจริง”

เอ็ดเดอร์เครก ซี. คริสเตียนเซิน แห่งฝ่ายประธานควรัมสาวกเจ็ดสิบ, “ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง,” เลียโซนา, พ.ย. 2014, 52

ภาพประกอบโดย แอนดรูว์ บอสส์

